Сряда, 20 януари 2021 г.

P9_TA(2021)0012

Изпълнение на общата външна политика и политика на сигурност — годишен доклад за 2020 г.

Резолюция на Европейския парламент от 20 януари 2021 г. относно изпълнението на общата външна политика и политика на сигурност — годишен доклад за 2020 г. (2020/2206(INI))

(2021/C 456/07)

Европейският парламент,

— като взе предвид годишния доклад на Съвета до Европейския парламент относно общата външна политика и политика на сигурност,

— като взе предвид дял V от Договора за Европейския съюз (ДЕС),

— като взе предвид Устава на Организацията на обединените нации и Заключителния акт от Хелзинки от 1975 г. на Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа (ОССЕ),

— като взе предвид декларацията на върховния представителя на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност и заместник-председател на Комисията (върховния представител/заместник-председател) относно политическата отчетност ([1]),

— като взе предвид резолюцията на Общото събрание на ООН, озаглавена „Преобразуване на нашия свят: програма до 2030 г. за устойчиво развитие“, от 25 септември 2015 г.,

— като взе предвид заключенията на Съвета от 22 януари 2018 г. относно интегрирания подход към външните конфликти и кризи,

— като взе предвид третия доклад на групата на ООН от водещи международни и регионални експерти за Йемен, озаглавен „Йемен: пандемия от безнаказаност в една измъчена земя“, който обхваща периода от юли 2019 г. до юни 2020 г.,

— като взе предвид Глобалната стратегия за външната политика и политиката на сигурност на Европейския съюз от 28 юни 2016 г.,

— като взе предвид съвместното съобщение на Комисията и на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност от 8 април 2020 г. относно действията на ЕС за глобално реагиране на COVID-19 (JOIN(2020)0011),

— като взе предвид своята резолюция от 23 октомври 2020 г. относно равенството между половете в рамките на външната политика и политиката на сигурност на ЕС ([2]),

— като взе предвид препоръката от 13 март 2019 г. на Европейския парламент до Съвета, Комисията и заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност относно правомощията и мандата на специалните представители на ЕС ([3]),

— като взе предвид Резолюция 1325 (2000) на Съвета за сигурност на ООН относно жените, мира и сигурността,

— като взе предвид Европейската програма за сигурност за периода 2015 — 2020 г.,

— като взе предвид съвместното съобщение на Комисията и на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност от 10 юни 2020 г., озаглавено „Борба с дезинформацията за COVID-19: боравене с точни факти“ (JOIN(2020)0008),

— като взе предвид своята резолюция от 17 април 2020 г. относно координирани действия на ЕС за борба с пандемията от COVID-19 и последиците от нея ([4]),

---

([1]) ОВ C 210, 3.8.2010 г., стр. 1.
([2]) Приети текстове, P9_TA(2020)0286.
([3]) Приети текстове, P8_TA(2019)0172.
([4]) Приети текстове, P9_TA(2020)0054.

— като взе предвид заключенията на Съвета от 17 юни 2020 г. относно сигурността и отбраната,

— като взе предвид съобщението на Комисията от 9 септември 2020 г., озаглавено „Стратегически прогнозен доклад за 2020 г. — Очертаване на курса към по-издръжлива Европа“,

— като взе предвид заключенията на Съвета от 18 юни 2019 г., 15 юли 2019 г., 14 октомври 2019 г. и 12 декември 2019 г., изявлението на министрите на външните работи на ЕС от 15 май 2020 г. и заключенията на Европейския съвет от 20 юни 2019 г., 17 октомври 2019 г. и 1 октомври 2020 г. относно незаконните дейности на Турция в Източното Средиземноморие и заключенията на Съвета от 14 октомври 2019 г. относно Североизточна Сирия,

— като взе предвид съобщението на Комисията от 29 април 2020 г., озаглавено „Подкрепа за Западните Балкани за борба с COVID-19 и за възстановяване след пандемията. Принос на Европейската комисия за срещата на лидерите от ЕС и от Западните Балкани на 6 май 2020 г.“ (COM(2020)0315),

— като взе предвид член 54 от своя Правилник за дейността,

— като взе предвид доклада на комисията по външни работи (A9-0266/2020),

А. като има предвид, че Парламентът има задължението и отговорността да упражнява демократичен контрол върху общата външна политика и политиката на сигурност (ОВППС) и общата политика за сигурност и отбрана (ОПСО) и следва да получава необходимата информация по прозрачен и навременен начин, както и ефективните средства за пълноценно изпълнение на тази роля, включително по отношение на всички промишлени програми в областта на отбраната;

Б. като има предвид, че ОВППС на ЕС се стреми да гарантира сигурност и стабилност, като същевременно насърчава европейските ценности — свобода, демокрация, равенство, принципи на правовата държава и зачитане на правата на човека;

В. като има предвид, че светът е изправен пред ситуация на агресивна геополитическа конкуренция, която изисква бързи и подходящи външнополитически механизми и възможности;

Г. като има предвид, че нуждата от по-силна, по-амбициозна, надеждна и обединена обща външна политика е придобила ключово значение, тъй като ЕС е изправен пред множество геополитически предизвикателства в по-широкия регион, които засягат пряко или непряко всички негови държави членки и граждани;

Д. като има предвид, че поради липсата на единство между неговите държави членки ЕС не разгръща потенциала си в областта на външната политика и политиката на сигурност;

Е. като има предвид, че нито една държава — членка на ЕС, не е в състояние самостоятелно да се справи с което и да е от световните предизвикателства, пред които Европа е изправена днес; като има предвид, че една амбициозна и ефективна ОВППС трябва да бъде подплатена с подходящи финансови ресурси и с подобрени механизми за вземане на решения;

Ж. като има предвид, че в контекста на пандемията от COVID-19 състоянието на демокрацията, принципите на правовата държава, правата на човека и основните свободи се влоши в много части на света, а кампаниите за дезинформация и кибератаките от държави, които не са членки на ЕС, се увеличиха; като има предвид, че по-изявени станаха изолационистки, едностранни и антиглобалистки тенденции и системно съперничество вместо многостранното сътрудничество съгласно основания на правила международен ред;

З. като има предвид, че предизвикателства като възраждането на популизма и авторитаризма, все по-голямото нежелание за зачитане на международното право, правата на човека и принципите на правовата държава, нападенията срещу либералната демокрация и многостранното сътрудничество, съчетани с конкуренцията между големите сили, която се превърна в съперничества, особено между САЩ и Китай, представляват реално предизвикателство за международната сигурност и за ценностите, интересите и влиянието на ЕС, като съществува риск ЕС да остане извън сферите на взимане на решения и да бъде изключително неблагоприятно засегнат от тази конкуренция;

И. като има предвид, че европейската политика за съседство (ЕПС) е основен инструмент по отношение на държавите от източното и южното съседство на ЕС;

Й. като има предвид, че нестабилността и непредсказуемостта по границите на Съюза и в непосредственото му съседство представляват пряка заплаха за сигурността на Съюза и неговите държави членки; като има предвид, че пандемията от COVID-19 може да доведе до влошаване на обстановката в областта на международната сигурност; като има предвид, че тежките икономически и социални последици от тази пандемия ще окажат сериозно въздействие върху настоящите равнища на бедност и на неравенство в световен план и че поради това може да доведат до дълбоки социални вълнения и силни протести, като се превърнат в нов елемент на нестабилност в много държави, намиращи се в състояние на несигурност; като има предвид, че много от възникващите през последните години заплахи, включително

киберзаплахите, изменението на климата и пандемиите, вече се превърнаха в реалности, които оказват все по-силни въздействия върху различните аспекти от живота на човека, както и върху възможностите за развитие, световния геополитически ред и стабилността;

К. като има предвид, че използването на глобалната морска информация е от съществено значение, за да се гарантира стратегическо наблюдение, да се даде възможност за анализ на рисковете и за ранно предупреждение в полза на Съюза и държавите членки и да се засили информационната подкрепа за гражданските и военните операции за морска сигурност;

Л. като има предвид, че противодействието на тероризма е важен приоритет в Европейската програма за сигурност за периода 2015 — 2020 г.;

М. като има предвид, че пандемията от COVID-19 подчерта уязвимостта на ЕС по отношение на авторитарните режими, нестабилността на традиционните външни съюзи на ЕС и необходимостта от това Съюзът да гарантира външна политика, която да съответства на неговите основни ценности; като има предвид, че това изисква ЕС да преосмисли външните си отношения и да ги базира на принципите на солидарност и многостранно сътрудничество; като има предвид, че пандемията от COVID-19 и нейните широкообхватни последици засягат особено силно най-уязвимите, главно в региони с по-слабо развито здравеопазване и социални системи;

Н. като има предвид новите многоизмерни предизвикателства, възникнали през последните години, като разпространението на оръжия за масово унищожение, поставянето под съмнение на договорите за неразпространение на оръжие, задълбочаването на регионални конфликти, довели до разселване на население, конкуренцията за природни ресурси, енергийната зависимост, изменението на климата, установяването на провалени държави, тероризма, транснационалната организирана престъпност, кибератаките или кампаниите за дезинформация;

О. като има предвид, че с оглед на провала на важни споразумения в областта на контрола над въоръженията и разоръжаването и на бързите развития на новите оръжейни технологии основен фокус на ОВППС следва да станат разоръжаването, контролът над въоръженията и неразпространението на оръжия, за да се опазят както гражданите на ЕС, така и международната стабилност и сигурност; като има предвид, че Общата позиция 2008/944/ОВППС трябва да бъде актуализирана така, че критериите да се прилагат и изпълняват стриктно;

Позициониране на ЕС като „предпочитан партньор“ в един променящ се геополитически ред

1. подчертава, че пандемията от COVID-19 е предупредителен сигнал за необходимостта от по-силна, по-автономна, по-обединена и решителна външна политика и политика на сигурност с цел укрепване на лидерството на Съюза на международната сцена, за да се защити и развие основаният на правила международен ред, който гарантира многостранното сътрудничество, демокрацията и правата на човека, както и за да се насърчат по-решително неговите ценности и интереси в целия свят; подчертава, че за да постигне това, ЕС първо трябва да подпомогне успешно своите партньори от близките съседни държави;

2. насърчава и защитава ролята на ЕС като надежден партньор в световен мащаб, търсен „предпочитан партньор“ за трети страни, принципен, но не догматичен, честен посредник, фактор за пример при разрешаване на конфликти и медиация, който насърчава дипломацията и диалога като предпочитания начин за осъществяване на конструктивна роля в глобални конфликти, като водещ застъпник на устойчиво развитие и основен поддръжник на многостранната рамка, но също и като глобален участник, готов да действа самостоятелно и решително, когато е необходимо, за да защити собствените ценности и интересите на ЕС, поема отговорност, като гарантира собствената си сигурност и насърчава международния мир и стабилност въз основа на принципите и ценностите на Хартата на ООН и тези, които са заложени в международното право, и при зачитане на международния основан на правила ред; счита, че за засилване на влиянието на ЕС в глобален план и насърчаване на неговия положителен модел на сила и на неговата отговорна роля в глобалното управление, както и за да му се даде възможност да поеме своята стратегическа отговорност в близките съседни държави, са необходими креативност, по-проактивна нагласа и по-голямо единство и солидарност сред държавите членки, както и ангажимент и ресурси от държавите членки;

3. подчертава, че разрастващата се нестабилност в света, средата на все по-силно конфронтиране, подкопаването на многостранното сътрудничество и нарастването на авторитаризма, както и многостранните глобални предизвикателства, особено увеличаващият се климат на конфликт, който води до продължаването, а понякога и възобновяването на въоръжени конфликти, включително по източната и южната граница на европейския континент, тероризмът, изменението на климата и растящите заплахи за природните ресурси, неконтролираните мигрантски потоци, рисковете, свързани със здравето, хибридните заплахи, като например кампании за дезинформация, активни мерки и кибератаки, наред с другото, следва да стимулират ЕС да развива своята стратегическа автономност, като същевременно засилва сътрудничеството със своите съюзници; подчертава значението за Съюза в това отношение от създаването на по-голямо стратегическо сътрудничество с трети държави на базата на доверие и взаимна изгода и за създаването на съюзи с единомислещите демокрации, включително от южното полукълбо, както и на *ad hoc* коалиции с други единомислещи партньори, когато това е необходимо;

4. в това отношение подчертава необходимостта Съюзът да си сътрудничи отблизо с ключови партньори на глобално равнище и да изпълнява активна роля в защитата на ключови институции за международното право и многостранната система; набляга на значението на това да се укрепи партньорството на ЕС с ООН и с НАТО, както и да се задълбочи сътрудничеството с организации като Съвета на Европа, ОССЕ, Асоциацията на народите от Югоизточна Азия (АСЕАН), Африканския съюз, Организацията на американските държави (ОАД), Арабската лига, Общността на латиноамериканските и карибските държави (CELAC) и Меркосур; призовава за засилено сътрудничество и координация между ЕС и НАТО, като се обединят знанията и ресурсите и се избягва дублирането, за да се изгради общ допълващ подход към текущите и бъдещите регионални и глобални предизвикателства за сигурността, както и към конфликтните ситуации, здравните кризи, асиметричните и хибридните заплахи, киберзаплахите и дезинформацията; подчертава значението на Международния наказателен съд (МНС) за разследването на престъпления срещу човечеството и за защитата на техните жертви и приветства изразената от Съюза силна подкрепа за Съда, който наскоро стана обект на натиск и атаки;

5. изразява загриженост относно безпрецедентния мащаб на спонсорирани от държавата и от други спонсори кампании за дезинформация и пропаганда, които имат разрушителни последици за обществата, включително в съседните на Европа държави, по-специално в Западните Балкани; осъжда манипулирането и използването на информацията като оръжие, включително от страна на злонамерени държавни, поддържавни и недържавни субекти, и платформите и организациите, използвани от авторитарни трети държави за пряко и косвено финансиране и повлияване на политическите партии и фактори в Европа; приветства така необходимата реакция от страна на институциите на ЕС спрямо това ново предизвикателство, като например създаването на нова специална комисия в Парламента с акцент върху външната намеса, включително дезинформацията, във всички демократични процеси в ЕС, и приемането на решението на Съвета за ограничителни мерки срещу кибератаките, застрашаващи Съюза или неговите държави членки ([5]); подчертава необходимостта от реакция, която не ограничава основните права и свободи; отбелязва значението на ефективната стратегическа комуникация в ЕС и приветства укрепването на Stratcom в рамките на Европейска служба за външна дейност (ЕСВД), както и нейните усилия да открива и потушава кампаниите за дезинформация; подчертава необходимостта ЕС допълнително да засили своя капацитет да се бори проактивно с фалшивите новини и с дезинформацията като заплаха за демокрацията, както и да подобри своята култура на сигурност с цел да защитава по-добре своите информационни и комуникационни мрежи; призовава ЕС да заеме водеща позиция на застъпничество в полза на рамка за сътрудничество в областта на колективната самоотбрана срещу хибридните заплахи и зловредното влияние на авторитарните режими, по-специално върху демократичното управление и частните предприятия в световен мащаб; подчертава поради това необходимостта ЕС да заздрави своите съюзи с други глобални демократични участници, за да се противопоставя на такива заплахи в световен план, включително чрез реформирани, по-устойчиви многостранни институции;

6. настоятелно заявява, че външната политика и политиката на сигурност на ЕС трябва да се ръководят от преследването на целите, посочени в член 21 от ДЕС, като демокрация, човешко достойнство, права на човека и основни свободи, включително свободата на религията или убежденията, защитата на всички малцинства и религиозни общности, включително християни, евреи, мюсюлмани, невярващи и други, и насърчаването на равенството между половете; приветства във връзка с това неотдавнашното решение на Комисията да поднови мандата на специалния пратеник за утвърждаване на свободата на религията и убежденията извън ЕС, но настоява да има назначение възможно най-скоро; призовава делегациите на ЕС да следят отблизо положението с правата на човека в световен мащаб, да установяват тенденциите и да подпомагат гражданите и организациите на гражданското общество в усилията им за обръщане на отрицателните тенденции във връзка с правата на човека в световен мащаб; подчертава, че външната политика и политиката на сигурност на ЕС става по-ефективна чрез използване на обвързаност с условия при нейните икономически и политически стимули; във връзка с това припомня, че Комисията следва да наблюдава и докладва редовно на Парламента относно положението с правата на човека в третите държави, които се ползват от отмяната на визовия режим, и следва да спре тази отмяна в случай на нарушения в съответната държава; призовава Комисията и Съвета да засилят програмите на Съюза за подкрепа на демокрацията в световен мащаб чрез насърчаване на продемократичните процеси отдолу нагоре и подкрепа на работата на европейските политически фондации за засилване на демократичните процеси; отправя отново своя призив, отправен в препоръката му от 13 март 2019 г., за реформа и преглед на специалните представители и специалните пратеници на ЕС;

7. подчертава, че ЕС следва да работи за отстраняване на първопричините за миграцията, като например бедността, продоволствената и хранителната несигурност, безработицата, нестабилността и липсата на сигурност в трети държави, от които произтича незаконна масова миграция; подчертава, че следва да се постави ударение и върху подпомагане на развитието на стабилни институции, за да се насърчи устойчиво обществено развитие в тези държави;

([5]) Решение (ОВППС) 2019/797 на Съвета от 17 май 2019 г. относно ограничителни мерки срещу кибератаки, застрашаващи Съюза или неговите държави членки (ОВ L 129 I, 17.5.2019 г., стр. 13).

Сряда, 20 януари 2021 г.

Ново равнище на амбиция за ОВППС: стратегически регионални подходи, основани на по-силна политическа воля

8. припомня, че нито една държава — членка на ЕС, не разполага с достатъчно способности и ресурси, за да се справи ефективно с настоящите международни предизвикателства; счита, че в този контекст ЕС се нуждае преди всичко от по-силна и истинска политическа воля от страна на държавите — членки на ЕС, за съвместно договаряне и прокарване на целите на външната политика на ЕС, като например предотвратяване на конфликти и споразумения за мир, и за противодействие на опитите на трети държави да отслабят и разделят ЕС, включително чрез подкопаване на европейските ценности; подчертава, че само един силен и обединен Европейски съюз с установена външна политика, политика за сигурност и отбрана и с подкрепата на държавите — членки на ЕС, по отношение на върховния представител/заместник-председател в прилагането на договорените цели ще може да играе силна роля в новата геополитическа среда; призовава институциите на ЕС и държавите членки да координират всички действия в отговор на кризата, предизвикана от COVID-19, помежду си и с международни партньори, за да се насърчи последователен и приобщаващ глобален отговор на пандемията, и приветства във връзка с това подхода „Екип Европа“;

9. повтаря призива си за преразглеждане на глобалната стратегия на ЕС, за да се извлекат поуките от новата геополитическа динамика, настоящите заплахи, включително пандемията от COVID-19 и очакваните бъдещи предизвикателства, както и да се направи преоценка на целите и средствата на ОВППС; подчертава, че докато задълбочава сътрудничеството си с международни партньори и съюзници, ЕС трябва да ускори вземането на решения в областта на външните работи и способността си да работи с единомислещи партньори, като същевременно заздрави многостранното сътрудничество и укрепи своите стратегически способности да действа и автономно, ако е необходимо; подчертава, че ЕС има отговорността да изгради своята стратегическа автономност, свързана с въпроси от областта на общата дипломация, сигурността и отбраната, както и от областта на икономиката, здравеопазването и търговията, за да се разрешат многото общи предизвикателства пред защитата на неговите интереси, норми и ценности в света след пандемията; ето защо подчертава необходимостта европейските държави да запазят способността си да вземат решения и да действат сами; настоятелно призовава държавите членки бързо да въведат и приложат новия регламент за създаване на механизми за скрининг на чуждестранните инвестиции в сектори от решаващо значение; настоятелно призовава държавите — членки на ЕС, да създадат нов форум за многостранно сътрудничество, като се разчита на наследството на Координационния комитет за многостранен стратегически контрол върху износа, за да осъществяват мониторинг и контрол на износа на технологии, търговските потоци и чувствителните инвестиции към предизвикващи безпокойство държави;

10. застъпва становището, че все още съществува голям неизползван потенциал за комбиниране и интегриране на всички елементи на „твърдата“ и „меката“ сила на външната дейност на ЕС за постигане на целите на ОВППС; във връзка с това припомня, че дипломацията на Европейския парламент представлява важен стълб на външната политика на ЕС, който разполага със свои собствени различаващи се и допълващи се инструменти и канали; счита, че поради това Европейският парламент следва да бъде признат за неразделна част от подхода на „Екипа Европа“, насърчаван от Комисията и от ЕСВД; подчертава в това отношение значението на ролята на Парламента при посредничеството и подкрепата за демокрацията, както и ценния принос на парламентарните асамблеи към европейската външна дейност, също и във връзка със сигурността и отбраната, както и необходимостта от насърчаване на тяхната дейност и от гарантиране на безпрепятственото протичане на тяхната работа; призовава върховния представител/заместник-председател, Комисията и председателите на Съвета постоянно да информират Парламента и да го включват във външните действия на ЕС;

11. счита, че амбицията за силна, автономна и напълно развита външна политика и политика на сигурност на ЕС включва и наличието на дипломатически корпус със същите характеристики, формиран от самото начало със специална европейска насоченост; в този смисъл подкрепя напредъка към създаването на Европейско дипломатическо училище, на което да бъде възложено изграждането на автономна система за подбор и обучение на бъдещите дипломати на Съюза в рамките на една истинска европейска дипломатическа кариера;

12. подчертава, че разпоредбите на Договора за ЕС относно консултирането и предоставянето на информация на Парламента в областта на ОВППС следва да се преобразуват в ясни правила относно споделяне на относимите документи, включително проектите на стратегии, по прозрачен и навременен начин; счита, че има необходимост от съществено подобряване на начина, по който понастоящем Комисията и ЕСВД предават на Парламента информация с чувствителен и поверителен характер; призовава също да се направи проверка по какъв начин могат да се подобрят качеството, обхватът и форматът на заседанията на комисиите и обмена с ЕСВД и Комисията; счита, че „декларацията относно политическата отчетност“ от 2010 г. вече не е подходяща основа за отношенията между Парламента и върховния представител/заместник-председател и следва да бъде заменена от междуинституционално споразумение с цел увеличаване на правата на Парламента да упражнява демократичен контрол в съответствие с Договорите; освен това припомня, че поиска извършване на преглед на решението на Съвета за създаване на ЕСВД;

13. изразява съжаление относно липсата на напредък в подобряването на процеса на вземане на решения по въпроси, свързани с ОВППС, което оказва въздействие върху ефикасността, бързината и надеждността на действията и вземането на решения на ЕС на международната сцена; призовава държавите членки незабавно да стартират дебат относно възможността да преминат от гласуване с единодушие към гласуване с квалифицирано мнозинство поне в определени области на ОВППС, като например решенията относно въпросите, свързани с правата на човека, и санкциите, като конкретно средство за засилване на влиянието на ЕС на глобалната сцена;

14. приветства приемането на нов глобален режим на ЕС за санкции в областта на правата на човека (Акт на ЕС, подобен на „Магнитски“), който позволява на ЕС да налага целеви санкции на лицата, отговорни за тежки нарушения и погазване на правата на човека в световен мащаб; препоръчва в бъдеще обхватът на режима на санкции да бъде разширен, така че да включва и корупционните действия;

15. призовава за преразглеждане на списъците на забранено оборудване за износ в трети държави, за да се избегнат ситуации, при които държавите членки предоставят инструменти с финансовата подкрепа на ЕС, които в крайна сметка се използват за потисничество на гражданите;

16. подкрепя дебата в целия ЕС относно новите формати на сътрудничество, като например Европейски съвет за сигурност, тъй като е крайно време ефективните формати да бъдат въведени официално, а институциите да подобрят последователността и влиянието на външната политика и политиката на сигурност на ЕС; счита, че тази идея следва да бъде обсъдена в рамката на Конференцията относно бъдещето на Европа, и също така отново призовава за създаване на Съвет на министрите на отбраната;

17. подчертава факта, че ЕС пое ангажимент да укрепи ролята на ООН на международната сцена, и във връзка с това изтъква необходимостта от реформиране на системата на ООН, така че да се засили съгласуваността на действията на всички нейни агенции, организации и програми с цел гарантиране на съответното изпълнение на целите за устойчиво развитие на Програмата до 2030 г.; отново призовава държавите членки да подкрепят реформите в състава и функционирането на Съвета за сигурност, за да стане по-ефективен и работещ, което е от ключово значение за гарантиране на световния мир, и да има програма, която да надхвърля военната сигурност и да включва потока на разселени лица и бежанци, продоволствената сигурност, изменението на климата и борбата с пандемиите;

18. подчертава ключовото значение на партньорството на Европейския съюз в протичащите демократични и изборни процеси и за гарантирането на тяхната прозрачност и легитимност;

19. признава, че стабилността, сигурността, мирът и благоденствието на Западните Балкани и на източните и южните съседни държави засягат пряко стабилността и сигурността на Съюза и на неговите държави членки, както и неговата репутация като глобален геополитически фактор; подчертава факта, че Европейският съюз е най-големият търговски партньор и инвеститор в държавите от Западните Балкани и Източното партньорство; призовава ЕС да поеме своята стратегическа отговорност в съседните си държави и да играе по-активна, единна и ефективна роля в посредничеството и мирното разрешаване на продължаващите напрежения и конфликти, както и за предотвратяването на бъдещи конфликти в съседните държави; счита, че това може да се постигне, като се дава приоритет на усилията за превантивно изграждане на мир, включително превантивна дипломация, както и на механизмите за ранно предупреждение, като се създават положителни стимули за социално-икономическа стабилизация и развитие и като се укрепва устойчивостта на обществата, подкрепена с подходящи бюджетни ресурси; отново потвърждава силната си подкрепа за Нормандския формат, Берлинската конференция за Либия и групата „Минск“;

20. отново изразява ангажимента си за процеса на разширяване, който продължава да бъде основна политика на ЕС, насърчаваща промяната, и приветства преразгледаната методология от Комисията и по-силния акцент в нея върху политическия характер на процеса на разширяване; подкрепя европейската перспектива за държавите от Западните Балкани и приветства потвърждението на категорична подкрепа на държавите членки за тази перспектива, както е посочено в Декларацията от Загреб от 6 май 2020 г., както и решението за започване на преговорите за присъединяване с Албания и Северна Македония; призовава Съвета и Комисията незабавно да стартират междуправителствените конференции с тези две държави, а в по-общ план да ускорят процеса на присъединяване, тъй като държавите от Западните Балкани географски, исторически и културно са част от Европа; настоятелно призовава по-специално България да спре да се противопоставя на откриването на междуправителствената конференция със Северна Македония; подчертава, че интеграцията на тези държави към ЕС е от ключово значение за стабилността и сигурността на континента като цяло, както и за влиянието на ЕС в региона и отвъд него; подчертава, че процесът на присъединяване следва да осигурява устойчива демократична, икономическа и екологична трансформация и социално сближаване и да гарантира добросъседските отношения и регионалното сътрудничество; припомня, че процесът на разширяване трябва е основан на заслуги и базиран на строги и справедливи условия в съответствие с критериите от Копенхаген; отново заявява, че приемането на реформи трябва да бъде осезаемо на място, и подчертава необходимостта да се осигурят ясни, прозрачни и последователни референтни показатели за присъединяването, както и непрекъсната политическа, финансова (ИПП III) и техническа подкрепа в хода на целия процес, с ясно измерване на напредъка на място; подчертава, че държавите кандидатки и потенциалните държави кандидатки следва да бъдат приведени в съответствие със съответните декларации относно ОВППС на върховния представител/заместник-председател от името на ЕС и с решенията на Съвета;

21. приветства резултатите от срещата на високо равнище между ЕС и държавите от Източното партньорство и изразява надежда, че шестте държави ще се ангажират истински с процесите на реформи, необходими за изграждането на общества, които са по-демократични, по-просперiращи, по-справедливи, по-стабилни и по-близо до основните ценности и принципи; подчертава, че сътрудничеството с държавите от Източното партньорство и с други съседни на ЕС държави следва да бъде

приоритет на ОВППС поради жизненоважните интереси на ЕС за развитието и демократизацията на тези държави; призовава Комисията и ЕСВД да продължат да укрепват икономическите контакти и свързаността, използвайки споразуменията за търговия и инвестиции, достъпа до единния пазар и засилените контакти между хората, включително чрез улесняване и либерализиране на визовия режим, когато бъдат изпълнени всички условия; подчертава, че горепосоченото би могло да послужи като стимул за насърчаване на демократичните реформи и за приемане на правилата и стандартите на ЕС; призовава ЕС да поддържа индивидуално разграничаване в рамките на държавите от Източното партньорство, основано на принципа „повече за повече“ и „по-малко за по-малко“; признава уникалния опит и експертизата на държавите от Източното партньорство, включително техния принос към мисиите, бойните групи и операциите в рамките на общата политика на сигурност и отбрана (ОПСО) на ЕС, и призовава за задълбочаване на сътрудничеството между ЕС и Източното партньорство в свързаните с отбраната на ЕС политики;

22. подкрепя исканията на народа на Беларус за свобода, демокрация и достойнство и за провеждане на нови, свободни и честни президентски избори; признава важната роля на Координационния съвет като представител на протестиращия беларуски народ; остро осъжда прилагането на сила срещу мирни демонстранти и приветства приемането на санкции срещу режима на Лукашенко, включително и срещу самия Александър Лукашенко, и потвърждава позицията си да не признава резултатите от фалшифицираните президентски избори от 9 август 2020 г.; изисква от ЕС да преразгледа внимателно отношенията между ЕС и Беларус с оглед неспазването от страна на режима на задълженията му по международното право и споразуменията с ЕС, както и да създаде стимули за социално-икономическа стабилизация, развитие и подкрепа на демократични сили;

23. подчертава значението на ангажимента на ЕС да подкрепя суверенитета, независимостта и териториалната цялост на своите партньори в рамките на техните международно признати граници; изразява загриженост относно разпространението на зоните на горещите конфликти в най-близките до ЕС съседни държави, както и замразените конфликти и продължаващата фактическа окупация на територии на суверенни държави от страна на Руската федерация; отново осъжда агресивната политика на Русия спрямо Украйна, негативната роля на Русия в няколко замразени конфликта и натиска на Русия срещу някои от непосредствените съседи на ЕС в допълнение към нарушенията на правата на кримските татари, блокадата на Азовско море, продължаващото изземване на газовите находища на Украйна в Черно море и нарушаването от страна на Русия на териториалната цялост на Грузия и Молдова; остава изцяло ангажиран с политиката на непризнаване на незаконното анексиране на Крим; призовава Русия да поеме своята отговорност, да използва влиянието си върху подкрепяните от Русия сепаратисти и да изпълни изцяло ангажиментите си по споразуменията от Минск; подчертава необходимостта от това ЕС да засили действията си в мирното разрешаване на така наречените замразени конфликти, също и в диалог с участващи трети държави, активно да насърчава решения на базата на нормите и принципите на международното право, Хартата на ООН и Заключителния акт от Хелзинки от 1975 г. на ОССЕ, както и да увеличи подкрепата за засегнатите от конфликти граждански лица, вътрешно разселените лица и бежанците; настоява също така Руската федерация да преустанови окупацията си на грузинските територии Абхазия и Цхинвали/Южна Осетия и да спре фактическото интегриране на двете грузински територии в руската администрация;

24. взема надлежно предвид споразумението за пълно примирие в Нагорни Карабах и около него, подписано от Армения, Азербайджан и Русия на 9 ноември 2020 г.; изразява надежда, че с това споразумение ще бъда спасен животът както на граждански лица, така и на военен персонал, и ще бъдат открити по-светли перспективи за мирно уреждане на този смъртоносен конфликт; изразява съжаление, че статуквото е променено чрез военна сила, вместо с мирни преговори; остро осъжда убийството на граждански лица и унищожаването на граждански обекти и места за поклонение, осъжда докладваното използване на касетъчни боеприпаси в конфликта; настоятелно призовава както Армения, така и Азербайджан да ратифицират Конвенцията за забраната на касетъчните боеприпаси, която изцяло забранява използването им, без повече забавяне; подчертава, че все още не е постигнато трайно разрешаване и че процесът на постигане на мир и определяне на бъдещия правен статут на региона следва да се ръководи от съпредседателите на групата „Минск“ и да се основава на основните принципи на групата; подчертава неотложната нужда да се гарантира, че хуманитарната помощ може да достигне до нуждаещите се, че сигурността на арменското население и неговото културно наследство в Нагорни Карабах е гарантирана и че вътрешно разселените лица и бежанците имат възможност да се върнат по местата, където са живеели преди; призовава за надлежно разследване на всички твърдения за военни престъпления, а отговорните лица да бъдат изправени пред правосъдието; призовава ЕС да участва по-пълноценно в разрешаването на конфликта и да не оставя съдбата на региона в ръцете на други сили;

25. приветства предстоящото съвместно съобщение на Комисията и върховния представител относно подновено партньорство с държавите от южното съседство; призовава ЕС да признае особеностите на всяка отделна държава от Южното Средиземноморие в своите политики за региона; призовава ЕС да засили сътрудничеството с регионалните участници като Арабската лига, Африканския съюз и Съюза за Средиземноморието и активно да подкрепи вътрешнорегионалното сътрудничество между държавите от южното съседство като незаменим инструмент за безопасността и устойчивото икономическо развитие; подчертава необходимостта от укрепване на отношенията на Съюза с държавите от Северна Африка; изразява съжаление, че 25 години след началото на т.нар. процес от Барселона все още не е постигната целта за изграждане на пространство на споделен просперитет, стабилност и свобода със средиземноморските държави от южното съседство; подкрепя изцяло Берлинския процес и приветства всички инициативи на ООН за намиране на цялостно политическо решение на кризата в Либия;

26. подчертава необходимостта ЕС да обърне по-голямо внимание на продължаващия конфликт в Сирия и да работи за изправянето пред правосъдието на членовете на сирийския режим и неговите съюзници, по-специално от Русия и Иран, които са отговорни за многобройни военни престъпления, извършени от 2011 г. насам;

27. счита, че ЕС следва да продължава да изпълнява проактивна роля във връзка с мирния процес в Близкия изток и сключването на споразумение, включително по въпроси, свързани с окончателно споразумение относно статуса между страните, като вземе под внимание по-специално необходимостта да се запазят условията на място за мирно двудържавно решение въз основа на границите от 1967 г., като Йерусалим е столица на двете държави, като Държавата Израел, чиято сигурност е гарантирана, и една независима, демократична, съседна и жизнеспособна държава Палестина съществуват една до друга в условия на мир и сигурност въз основа на правото на самоопределение и пълно зачитане на международното право;

28. отбелязва Авраамовите споразумения, с които бяха нормализирани дипломатическите отношения между Израел и Обединените арабски емирства и Бахрейн; във връзка с това приветства ролята на Съединените щати за постигането на Авраамовите споразумения; отбелязва факта, че арабски държави, като например Египет и Йордания, които от години поддържат дипломатически отношения с Израел, изиграха важна роля в насърчаването на диалога относно мирния процес в Близкия изток, включително относно сигурността и стабилността; подчертава продължаващото значение на инвестирането в пълноценни преговори между Израел и Палестина; приветства факта, че едно от условията за Авраамовите споразумения беше спирането на плановете за анексиране на Западния бряг, и призовава всички страни да го спазват;

29. приветства скорошното споразумение на палестинските политически сили, че парламентарните и президентските избори ще се състоят през следващите шест месеца, и подчертава, че демократичните избори остават ключов приоритет за Съюза; подчертава необходимостта да се подпомогне мирният процес в Близкия изток и да се осигурят адекватни финансови ресурси за работата на Агенцията на ООН за подпомагане и строителство за палестинските бежанци в Близкия изток (UNRWA) в тясно сътрудничество с международната общност на донорите;

30. приветства ангажимента на ЕС да запази Съвместния всеобхватен план за действие (СВПД) и да гарантира пълното му прилагане от всички страни; подчертава, че това многостранно споразумение е изключително важно постижение на Европейската дипломация и че остава ключов стълб на световната структура за неразпространението на оръжия, като изпълнява ролята на крайъгълен камък за регионален мир, сигурност и стабилност, и че в интерес на ЕС е да се гарантира цялостното му запазване и прилагане; призовава САЩ да се въздържат от предприемане на едностранни действия, като по този начин допринесат за мира и сигурността в регионален и световен мащаб, както и за основан на правила световен ред; настоятелно призовава върховния представител/заместник-председател да използва всички налични политически и дипломатически начини за защита на СВПД; призовава върховния представител/заместник-председател, с оглед на съществуващото сътрудничество в региона на Персийския залив, да засили политическия диалог с държавите от региона с оглед насърчаване на деескалацията и цялостната регионална архитектура за сигурност в съответствие със заключенията на Съвета по външните работи от 10 януари 2020 г.; във връзка с това призовава върховния представител/заместник-председател да обмисли назначаването на специален пратеник за региона на Персийския залив, който да улесни тази задача;

31. призовава Франция, Германия и Обединеното кралство, като страни по СВПД, ЕС и неговите държави членки да изградят своето единство, отпор и устойчивост спрямо вторични санкции от трети държави и да приложат мерки за защита на законните интереси на ЕС, включително чрез пълното въвеждане в действие на инструмента в подкрепа на търговския обмен (INSTEX); отхвърля едностранното, извънтериториално повторно налагане на санкции от страна на Съединените щати след тяхното оттегляне от СВПД, тъй като това подкопава законните икономически и външнополитически интереси на ЕС, по-специално като възпрепятства хуманитарната търговия с Иран по време на COVID-19; призовава САЩ да се присъединят безусловно отново към СВПД, което трябва да върви ръка за ръка с насърчаване на връщането на Иран към пълното спазване на ангажиментите му по споразумението; осъжда в тази връзка решението на Иран да започне обогатяването на уран до 20 %, което е пряко и сериозно нарушение на споразумението за ядрената програма;

32. отбелязва доклада на групата на ООН от водещи международни и регионални експерти за Йемен, съгласно който правителството на Йемен, хутите, Южният преходен съвет и членовете на коалицията, ръководена от Саудитска Арабия и Обединените арабски емирства, са извършили тежки нарушения на международните права на човека и международното хуманитарно право, които се квалифицират като военни престъпления, като безразборни нападения срещу граждански лица и граждански структури; призовава ЕС и неговите държави членки да гарантират, че няма безнаказаност за най-тежките престъпления, като, наред с другото, подкрепят сезирането на ситуацията в Йемен пред Международния наказателен съд; призовава ЕС и неговите държави членки да въведат целеви санкции срещу длъжностни лица в Саудитска Арабия и Обединените арабски емирства, които са били замесени в предполагаеми военни престъпления; отново призовава държавите членки да прекратят продажбите на оръжие на Саудитска Арабия и ОАЕ, което само ги прави съучастници в продължаването на конфликта и удължаването на страданията на йеменския народ;

Сряда, 20 януари 2021 г.

33. счита, че ЕС трябва спешно да определи по-добра геополитическа и цялостна стратегия за кратко-, средно- и дългосрочните си отношения с Турция, по-специално в контекста на продължаващото отстъпление и нарастващата настъпателност на външната политика на Турция, която допринася за ескалацията на напрежението и оказва дестабилизиращо въздействие, което застрашава регионалния мир и стабилността в Източното Средиземноморие, Близкия изток и Южен Кавказ, и на ролята ѝ в конфликти в Сирия, Ирак, Либия и Нагорни Карабах;

34. призовава ЕС да играе водеща роля в Средиземноморието, като се превърне във фактор, който може да гарантира стабилността на региона, включително с оглед на противодействието на организираната престъпност, на борбата с тероризма и незаконната имиграция; подчертава, че текущата законодателна работа по Новия пакт за миграцията и убежището е ключова възможност за съзаконодателите на ЕС да подобрят политиката на ЕС в областта на убежището и миграцията с цел ЕС да стане по-малко зависим от Турция;

35. отново изтъква, че водените с Турция преговори за присъединяване са официално замразени с оглед на положението с правата на човека, отстъпването от демократичните принципи и предизвикателствата пред принципите на правовата държава в Турция; счита, че отношенията с Турция не могат да се основават на илюзорен и остарял процес на присъединяване; подчертава, че от общ стратегически интерес за Европейския съюз, неговите държави членки и Турция е в Източното Средиземноморие да бъде установена стабилна и сигурна среда; припомня обаче, че съществуващият диалог, който трябва да има приоритет при установяването на тази стабилна и сигурна среда, може да съществува само като се избягва едностранна провокация, особено с военни, военноморски или въздушни действия; припомня във връзка с това пълната солидарност на ЕС с неговите държави членки Гърция и Кипър;

36. отново заявява, че Съюзът е готов да използва всички инструменти и възможности, с които разполага, включително тези, които са предвидени в член 29 от ДЕС и член 215 от Договора за функционирането на Европейския съюз, за да защитава своите интереси и тези на своите държави членки; припомня заключенията на Съвета от 14 октомври 2019 г., призоваващи държавите членки за категорични национални позиции по отношение на политиката си за износ на оръжие за Турция въз основа на разпоредбите на Обща позиция 2008/944/ОВППС на Съвета, включително стриктното прилагане на четвърти критерий относно регионалната стабилност, и призовава върховния представител/заместник-председател и Съвета да обмислят въвеждането на инициатива за задължаване на всички държави членки да спрат разрешаването на износа на оръжие за Турция в съответствие с настоящата обща позиция; припомня заключенията на Съвета от 1 октомври 2020 г., в които се подчертава, че ЕС ще използва всички инструменти и възможности, с които разполага, включително налагане на режим на санкции на Турция, за да защити своите интереси и интересите на своите държави членки; отправя отново призива си към върховния представител/заместник-председател, докато Турция продължава настоящите си незаконни едностранни действия в Източното Средиземноморие, нарушавайки суверенитета на държави — членки на ЕС, и в противоречие на международното право, и докато отказва да участва в диалог, основан на международното право; призовава ръководството на НАТО да изрази по възможно най-категоричен начин пред Турция, че няма да толерира агресивните действия на държавата срещу други членове на НАТО;

37. решително осъжда подписването на двата меморандума за разбирателство между Турция и Либия относно определянето на границите на морските зони и относно всеобхватно сътрудничество в областта на сигурността и военното дело, които са свързани помежду си и са в явно нарушение както на международното право, така и на резолюцията на Съвета за сигурност на ООН за налагане на оръжейно ембарго на Либия;

38. категорично осъжда дестабилизиращата роля на Турция, която допълнително подкопава крехката стабилност в целия регион на Южен Кавказ; призовава Турция да се въздържа от всякаква намеса в конфликта в Нагорни Карабах, включително предлагане на военна подкрепа за Азербайджан, да спре да извършва своите действия за дестабилизиране и активно да насърчава мира; освен това осъжда прехвърлянето от Турция на чуждестранни терористи от Сирия и от други места към Нагорни Карабах, както се съобщава от международни участници, включително от съпредседателите на групата „Минск“ на ОССЕ; изразява съжаление за желанието ѝ да дестабилизира групата „Минск“ на ОССЕ, която има амбиции да играе по-решаваща роля в конфликта;

39. подчертава, че е от основно значение и от взаимен интерес за ЕС и за Обединеното кралство, задълбочен от техните общи принципи и споделени ценности, както и от географската им близост и дългосрочното им споделено стратегическо сътрудничество, да се споразумеят за общи действия в отговор на предизвикателствата пред политиката в областта на външните отношения, сигурността и отбраната, въз основа на принципите на многостранно сътрудничество, разрешаването на конфликти чрез диалог и дипломация, както и на международното право, като се има предвид, че повечето международни заплахи засягат с еднакъв интензитет и двете страни; приветства сключването на Споразумението за търговия и сътрудничество между ЕС и Обединеното кралство, което осигурява яснота и сигурност за гражданите и предприятията от двете страни; подчертава, че понастоящем разглежда подробно Споразумението между ЕС и Обединеното кралство и възнамерява да следи отблизо неговото прилагане във всичките му детайли;

40. подчертава, че трансатлантическото сътрудничество остава от ключово значение и е първостепенно в общата външна политика и политиката на сигурност на ЕС; призовава за повишаване на усилията за постигане на стабилно и обновено трансатлантическо партньорство и постоянен диалог на базата на взаимно уважение и конкретни действия за насърчаване на многостранното сътрудничество, принципите на правовата държава, правата на човека, трансатлантическата сигурност и икономическото сътрудничество и борбата срещу изменението на климата, както и за поддържане на основана на правила международна система с цел справяне с текущите и бъдещи предизвикателства и кризи в областта на външната политика, сигурността и търговията, със специален акцент върху настоящата извънредна ситуация в областта на здравеопазването и свързаните с нея икономически и политически предизвикателства;

41. настоява трансатлантическото партньорство да бъде съживено, за да стане по-ефективна борбата с пандемията и други големи международни предизвикателства, като изменението на климата; признава нуждата да се открие нова основа за сътрудничество между ЕС и САЩ срещу националистическите, авторитарните и хегемонистките амбиции, експанзионистичните напрежения в Близкия изток и Персийския залив, многополюсността на икономическите заинтересовани страни, чието господство нараства, и настоящата икономическа криза от двете страни на Атлантическия океан; приветства инициативата на ЕС за установяване на трансатлантически диалог по отношение на Китай;

42. счита, че това сътрудничество може да процъфтява само ако е основано на отношения на споделени ценности и интереси и на зачитане на международното право и многостранните институции, но и на доверие, което за съжаление през последните години беше подкопано от прекомерни едностранни действия, които отслабиха и многостранните рамки, с които са ангажирани ЕС и неговите държави членки; във връзка с това изразява съжаление относно тенденцията за едностранни действия на администрацията на президента на САЩ Доналд Тръмп; подчертава, че по-слабите връзки на Запад дават възможност на нелибералните държави да запълнят празнината в лидерството на международната сцена; изразява надеждата си, че САЩ ще се откажат от следвания от тях през последните години курс на оттегляне от основания на правила многостранен световен ред, което ще позволи възобновяването на тясно единство в рамките на такива трансатлантически действия, които са в пълно съответствие с общите ценности и принципи, споделяни от ЕС и САЩ; отново подчертава необходимостта европейските държави — членки на НАТО, да поемат повече отговорности за споделяне на тежестта при защита на трансатлантическото пространство и да отговорят на нови хибридни заплахи; подчертава, че обединяването на силите със САЩ в миротворчески начинания в бъдеще би донесло повече синергия и ще даде възможност за по-добро реагиране на глобалните предизвикателства;

43. осъжда най-категорично масовото нападение над Конгреса на САЩ от страна на бунтовници, подбуждани от конспиративните теории и неоснователните твърдения на президента Доналд Тръмп, че президентските избори от 3 ноември 2020 г. са били манипулирани; разчита на САЩ да гарантират мирно предаване на властта на новоизбрания президент Джоузеф Байдън и на новоизбрания вицепрезидент Камала Харис; изразява тревога във връзка с възхода на популизма и екстремизма от двете страни на Атлантическия океан и подчертава неотложната необходимост от защита на демокрацията, правата на човека и принципите на правовата държава в световен мащаб;

44. призовава за поддържането на силна и единна позиция спрямо Руската федерация, включително чрез преразглеждане на петте основни политически принципа на ЕС; призовава за разработване на нова стратегия за ЕС и Русия, която би дала ясен сигнал на продемократичната фракция в руското общество за продължаващата готовност от страна на ЕС да се ангажира и сътрудничи; призовава за засилване на режима на санкции, особено с оглед на текущите развития, свързани с опита за убийство на Алексей Навални на руска територия с използване на военен нервен агент от групата „Новичок“, разработен в Русия; приветства предложенията на Съвета за външни работи относно ограничителни мерки, свързани с използването на химически оръжия при опита за убийство на Алексей Навални; отново призовава за независимо международно разследване на неговото отравяне;

45. отново заявява, че спазването на споразуменията от Минск е ключово условие за всяка съществена промяна в отношенията между ЕС и Русия; изразява съжаление относно отрицателната роля на Русия в кампаниите за дезинформация и други форми на хибридна война срещу ЕС и Запада в стремеж да отслабят нашето вътрешно сближаване и като резултат способността да действаме ефективно на световната сцена; изразява съжаление и относно целенасочените убийства на територията на ЕС и използването на химически оръжия, както и трудната вътрешна ситуация, когато става въпрос за правата на човека и основните свободи; подчертава необходимостта от оказване на натиск върху Руската федерация да спазва международното право и международните договори; изразява загриженост относно многократните нарушения от страна на Русия на споразуменията и стандартите за контрол на оръжията, довели до срив на Договора за ликвидиране на ракетите със среден обсег на действие (INF), както и за нейните нарушения на Конвенцията за забрана на химическото оръжие чрез използване на военни нервни агенти както на своя територия, така и на територията на ЕС;

46. подчертава, че Африка е важен стратегически партньор в многостранната система; приветства настоящите усилия за преработване и значително подобряване на стратегията на ЕС и Африка посредством модел, който не се основава на взаимоотношения донор-получател, а на съвместно и координирано партньорство на равноправни участници и на установяването на взаимоизгодни отношения и с ясно разбиране на техните съответни и на взаимните интереси и отговорности с цел развитие на справедливо, ориентирано към хората и устойчиво партньорство, включително от гледна точка на правата, сигурността и сътрудничеството в борбата срещу тероризма; във връзка с това подчертава, че е необходимо да се обърне специално внимание на положението в региона на Сахел предвид нарастващата нестабилност и значителното пряко и непряко въздействие на събитията в този регион върху ЕС; настоява за европейска визия за солидарност в политиката за подпомагане за разработването и консолидирането на споразумения за политическо партньорство с оглед на развитието на

положението в Либия, но също и във връзка с правата на човека; призовава за общ подход и усилия на ЕС за засилване на неговата свързаност с, осведоменост за и ангажимент към Африка; припомня, че присъствието и надеждната ангажираност на Европа са от решаващо значение за облекчаване на хуманитарните и социално-икономическите предизвикателства;

47. отбелязва значението на европейските мисии за изграждане на капацитет и за обучение при насърчаването на мира, сигурността и стабилността в Африка; отново посочва значението на мисиите и операциите на Европейския съюз за стабилизиране, разположени в Африка, особено в регионите на юг от Сахара и на Сахел, и призовава ЕСВД и Съвета да гарантират, че мандатът и средствата на мисиите на ОВППС в Африка ще бъдат укрепени, като им се осигуряват средствата, с които да продължават да функционират ефективно, за да преодоляват сериозните предизвикателства, пред които са изправени; подчертава водещата роля на ЕС в разрешаването на конфликти по дипломатически и мирен път, включително чрез инициативи за посредничество и програми за разоръжаване, демобилизация и реинтеграция;

48. вярва, че укрепването на отношенията с Латинска Америка и Карибския регион е от основно значение за геополитическата стратегия на ЕС в света; подчертава необходимостта от това Съюзът да укрепи връзките, обединяващи ЕС с Латинска Америка и Карибския регион, които заедно представляват една трета от членовете на ООН, на основата на общи ценности и принципи, особено в защитата на основания на правила многостранен ред, насърчаването на зелена програма и борбата с бедността и неравенствата; настоятелно призовава Съюза да запази положението си на предпочитан партньор на латиноамериканските държави пред перспективата други геополитически субекти да заемат по-голямо място в региона;

49. във връзка с това призовава за целенасочена, многостранна ангажираност с региона, подкрепена от общо послание на ЕС, с което се насърчават стратегии, помагащи за съвместно справяне с общите предизвикателства, като насърчаване на мира, сигурността и просперитета, като същевременно се осигурява общ фронт за действие пред лицето на породените от изменението на климата заплахи; подчертава, че Латинска Америка е важна за Европейския съюз, и призовава този регион да продължава да се счита за регион от висок геостратегически интерес за ОВППС, като ЕС участва в насърчаването на демокрацията и на правата на човека в региона и съдейства за икономическото му развитие; подчертава, че зачитането на принципите на правовата държава и стабилната политическа и правна рамка, включително борбата с корупцията и безнаказаността, както и напредъкът към демокрация и зачитането на правата на човека и насърчаването на основните свободи са крайъгълните камъни за по-задълбочена интеграция и сътрудничество с държавите от Латинска Америка и Карибския регион; подчертава, че е важно да се насърчава и завърши преподписването на всеобхватните споразумения с Чили и Мексико, както и споразумението за асоцииране между ЕС и Меркосур, и подчертава че те са ключови съюзници и партньори на ЕС; изразява сериозната си загриженост относно липсата на зачитане на демокрацията и принципите на правовата държава, както и относно нападенията срещу демократично избрани лидери на опозицията, журналисти, студенти и защитници на правата на човека, по-специално тези, които работят в областта на екологичните проблеми, и техните адвокати;

50. отново изразява своята подкрепа за мирния процес в Колумбия и за неговото прилагане, което е решаваща стъпка за бъдещето на колумбийските граждани и за стабилизирането на региона; призовава да се поддържа силна обща позиция спрямо режима във Венесуела и спрямо посегателствата срещу правата на човека, извършвани от режима на президент Николас Мадуро, както и по отношение на режима на санкции, по-специално с оглед на последните събития и обвиненията, отправени напоследък от различни организации, включително от ООН;

51. подчертава колко е важно ЕС да се стреми към единна, реалистична, ефективна, строга и по-решителна стратегия, която да обединява всички държави членки и да формира отношенията към Китайската народна република (КНР) в интерес на ЕС като цяло, съгласно която той следва проактивно и убедително да търси по-балансирани и реципрочни икономически отношения, основани на европейските ценности и интереси, с много силен и специален акцент върху зачитането на правата на човека и свободата на религията или убежденията; подчертава колко е важно да се цели постигането на общ подход със САЩ и други единомислещи партньори относно Китай;

52. призовава политиката на ЕС по отношение на Китай да се основава на следните принципи: да сътрудничи, когато е възможно; да се конкурира, когато е нужно; да се бори, когато е необходимо; припомня, че настъпателната публична дипломация на Китай направи редица държави зависими от нейните инвестиции и заеми; подчертава, че ЕС трябва активно да увеличи своето присъствие и видимост в държавите партньори по света като основен инвеститор и донор на помощ за развитие;

53. насърчава КНР да поеме по-голяма отговорност при справянето с глобалните предизвикателства, като същевременно запазва сътрудничеството в многостранни рамки, когато е възможно, включително по-специално предприемане на по-амбициозни действия по отношение на климата в съответствие с целите на Парижкото споразумение и по отношение на биологичното разнообразие, както и подкрепа на многостранни мерки в отговор на пандемията COVID-19, включително чрез позволяване на международно разследване на произхода на заболяването; изразява съжаление относно дезинформацията от страна на Китай за произхода на пандемията от COVID-19, манипулирането от Китай на многостранната система, разпространението на китайското вредно влияние, кибератаките и корумпираните инвестиционни проекти; приветства ефективните усилия на Тайван да ограничи разпространението на коронавируса и неговата солидарност към ЕС, както се вижда от направеното дарение в размер на над седем милиона хирургически маски на много държави членки по време на пандемията;

54. призовава Комисията, Съвета и върховния представител/заместник-председател да продължат да изпращат послания към Китай, че ЕС няма да толерира продължаващи нарушения на правата на човека в Хонконг, Тибет и Синцзян, нито отношението към хората, принадлежащи към малцинства, и да играят определяща роля в международен план, за да се гарантират автономията на Хонконг; осъжда нарушаването на модела „една държава, две системи“ чрез приемането в Китай на Закона за националната сигурност, който сериозно подкопава високата степен на автономност на Хонконг и оказва вредно въздействие върху независимостта на съдебната власт и върху свободата на изразяване в Хонконг; изразява безпокойства за въздействието от налагането на Закона за националната сигурност на Хонконг върху отношенията между Китай и Тайван; подчертава, че продължаващото подкопаване на автономията на Хонконг от страна на Пекин не само противоречи на задълженията на Китай по двустранни договори и международното право, но също така поставя под въпрос ролята на Пекин като надежден партньор; отбелязва, че Парламентът ще вземе предвид нарушенията на правата на човека в континентален Китай и Хонконг, когато бъде помолен да одобри всеобхватното споразумение за инвестиции и бъдещи търговски сделки с Китай; насърчава държавите членки да прилагат пакета от мерки, съгласуван от Съвета по външни работи на 28 юли 2020 г., както и Резолюцията на Парламента от 19 юни 2020 г. ([6]); изисква от Комисията и държавите членки активно да се противопоставят на жестокото преследване на уйгури в Синцзян, както и на други етнически и религиозни малцинствени групи, особено християните и тибетците; призовава държавите членки и върховния представител/заместник-председател да приемат санкции в рамките на глобалния режим на ЕС за санкции в областта на правата на човека срещу китайските длъжностни лица и държавните структури, отговорни за организирането на политиката на масово задържане на уйгури и на принудителен труд в Китай;

55. потвърждава отново, че Съюзът ще продължи да наблюдава ситуацията в Тайван и преразглеждането и подобряването на политическите и търговските отношения между ЕС и Република Китай (Тайван); призовава КНР да постигне мирно разрешаване на всички спорове относно сухоземните и морските граници в съответствие с международното право и да избягва всички провокативни военни действия, насочени към дестабилизиране в Южнокитайско море; подчертава, че запазването на мира, стабилността и свободата на движение в региона на Индийския и Тихия океан остава от критично значение за интересите на ЕС и неговите държави членки; отбелязва с дълбока загриженост неотдавнашната ескалация на напрежението на границата между Индия и Китай, както и в Южнокитайско море и Тайванския пролив, включително все по-провокативните военни маневри на Китай, насочени към Тайван; призовава всички засегнати страни да разрешат разногласията си по мирен начин чрез конструктивен диалог и да се въздържат от предприемане на едностранни действия за промяна на статуквото; счита, че отношенията между двете страни на пролива следва да се развиват конструктивно, без дестабилизиращи инициативи или принуда, наложена от която и да е от страните, и че всяка промяна в отношенията между двете страни на пролива не трябва да се извършва срещу волята на гражданите на Тайван; призовава ЕС и неговите държави членки да преразгледат политиките си за ангажираност с Тайван и да си сътрудничат с международни партньори за подпомагане демокрацията в Тайван да се поддържа без външни заплахи; призовава ЕС и неговите държави членки да се застъпят за членството на Тайван като наблюдател в Световната здравна организация, Световната здравна асамблея и други международни организации, механизми и дейности, както и в глобалната мрежа за превенция на заболяванията;

56. подчертава необходимостта от това ЕС да обърне по-голямо внимание на стратегически региони, които получават все повече международно внимание, като например, наред с другото, Африка и Арктика, както и региона на Индийския и Тихия океан, в които Китай провежда политика на разширяване, спрямо която ЕС трябва да разработи съгласуван отговор; отбелязва необходимостта от допълнително разширяване на сътрудничеството с важни единомислещи партньори в региона на Индийския и Тихия океан като Япония, Индия, Южна Корея, Австралия и Нова Зеландия; приветства във връзка с това усилията за разработване на европейска стратегия за държавите от региона на Индийския и Тихия океан, основана на принципите и ценностите на ЕС, която може да включва съвместни военни учения на Австралия и НАТО в Тихия океан; счита, че като част от една съгласувана стратегия за Китай, в която ЕС и държавите членки работят заедно, за да се противопоставят, когато е необходимо, ЕС следва да се стреми към по-тясно сътрудничество с държавите от региона и с други демокрации, за които стратегията за свързаност на ЕС следва да се използва в пълна степен; предупреждава срещу усилията на Китай за по-решително разпростиране на властта си в региона, и особено в Тайван, което води до гранични спорове с много от съседите му;

57. подчертава необходимостта да се използва потенциалът за допълнително подобряване на по-нататъшните отношения между ЕС и Индия, като се вземат предвид развитието в региона и важната роля на Индия както в региона, така и в световен мащаб;

58. приветства включването на съвместно съобщение относно Арктика в работната програма на Комисията за 2021 г.; счита за необходимо ЕС да има стратегия за Арктика;

Укрепване на капацитета и средствата на ЕС в областта на ОВППС

59. подчертава подкрепата си за постепенното определяне и постигане на напредък по отношение на обща политика в областта на отбраната, насочена към засилване на ОВППС и нейните цели и задачи, предвидени в Договорите, за създаването на пълноценен отбранителен съюз, който да признава специфичното конституционно положение на неутралните държави, да бъде основан на ясни стратегически цели и да бъде насочен към сигурността на хората и устойчивия мир; във връзка с това приветства инициативата за приемане на стратегически компас през 2022 г.; подчертава необходимостта от допълнително разширяване на отношенията между ЕС и НАТО, като подчертава тяхната съвместимост и взаимно

([6]) Приети текстове, P9_TA(2020)0174.

стратегическо значение; призовава европейските държави да инвестират повече в своите отбранителни способности, да балансират отговорностите в рамките на НАТО и да станат по-равнопоставен партньор на САЩ; признава приноса на мисиите и операциите по линия на ОПСО за мира, международната сигурност и стабилност; приветства напредъка към създаването на Европейския механизъм за подкрепа на мира; набляга на необходимостта да се премине от декларации към действие, по-специално чрез предоставяне на ЕС на истинска европейска промишлена база в областта на отбраната посредством Европейски фонд за отбрана с необходимия бюджет, и да се гарантира по-бързо и последователно прилагане на постоянното структурирано сътрудничество в посока на постигане на стратегическа автономност на ЕС, като се даде възможност на ЕС да насърчава по-интегриран вътрешен пазар за отбранително оборудване; подчертава значението на провеждането на всеобхватни консултации с множество заинтересовани лица с оглед насърчаването на обща стратегическа култура в областта на сигурността и отбраната;

60. припомня, че участието на жените в процесите на постигане на мир и сигурност може да изиграе важна роля за определяне на успеха и устойчивостта на споразуменията за мир, както и на трайността и качеството на мира; подчертава, че ангажиментите и декларациите относно насърчаване на програмата за жените, мира и сигурността (ЖМС) и равното представяне на жените във външната политика и политиката на сигурност често остават по-скоро реторични, отколкото целенасочени и гарантиращи действителното изпълнение, което води до ограничен напредък по целите на програмата в световен мащаб; припомня по-успешното разрешаване на конфликти, когато равенството между половете се зачита през целия процес, и призовава за засилено участие, по-специално в процесите на вземане на решения, и за повече ръководни длъжности за жени в мисии по линия на ОПСО; призовава също така за по-систематично интегриране на принципа на равенство между половете в такива мисии, за гарантирани обучения за равенството между половете и програмата за ЖМС за целия разположен в ЕС военен и граждански персонал, включително ръководители на ЕСВД от средно и горно ниво на управление и ръководители и командири на мисии и операции по линия на ОПСО, за активен принос към прилагането на Резолюция 1325 на Съвета за сигурност на ООН относно жените, мира и сигурността; призовава за конкретни и измерими цели по отношение на многообразието и присъствието на жени на ръководни длъжности в ЕСВД, включително целта да се достигне до 50 % жени на ръководни длъжности, като ръководители на делегации, специални представители на ЕС и ръководители на мисии и операции по линия на ОПСО; призовава предстоящите План за действие относно равенството между половете (GAP) III и План за действие за ЖМС да намерят израз в национални планове за действие, включително междинна оценка, и включване на плана за действие за ЖМС като приложение към Плана за действие относно равенството между половете III;

61. подчертава, че ЕС трябва да поеме водеща роля в световен мащаб за справяне с последиците от пандемията, което изисква достатъчно финансови ресурси; подчертава необходимостта от по-амбициозна многогодишна финансова рамка (МФР) в областта на външната дейност и отбраната, включително увеличаване на разпределението на средства за ОВППС, Инструмента за съседство, сътрудничество за развитие и международно сътрудничество (ИССРМС), Инструмента за предприсъединителна помощ (ИПП III), Европейския фонд за отбрана (ЕФР) и военната мобилност, и призовава Съвета да гарантира ранното одобряване на Европейския механизъм за подкрепа на мира; изразява съжаление за предложените от Съвета съкращения в инструментите за външно финансиране в новата МФР и липсата на финансиране чрез инструмента на Европейския съюз за възстановяване Next Generation EU; подчертава, че тези съкращения могат да възпрепятстват ролята на ЕС на глобалната сцена и да нанесат удар по способността му да стабилизира и трансформира присъединяващите се държави; подчертава, че Парламентът трябва да участва пълноценно в стратегическото управление, годишните и многогодишните работни програми и контрола на инструментите за външно финансиране; припомня необходимостта от сериозно увеличаване в следващата МФР на бюджета на ЕС за превенция на граждански конфликти и увеличаване на финансирането, предназначено за изграждане на мира, диалога, посредничеството и помирението;

62. призовава за укрепване на отбранителните способности, като същевременно се даде приоритет на пропуските в способностите, идентифицирани в плана за развитие на способностите (CDP) и координирания годишен преглед на отбраната (CARD), по-специално чрез задълбочени дейности за сътрудничество, като например обединяване и споделяне на достатъчно финансиране за значими проекти и по-амбициозно постоянно структурирано сътрудничество (ПСС), ЕФР, военната мобилност и европейската космическа програма; отбелязва, че тези стъпки следва да бъдат от полза за НАТО и за трансатлантическите отношения; подчертава необходимостта от допълнително съгласуване на инструментите и механизмите в рамките на сътрудничеството на ЕС в областта на отбраната и призовава във връзка с това за оптимизиране на ресурсите и за избягване на ненужното дублиране на разходите или инструментите; призовава за по-голяма подкрепа и повече персонал и за подходящи и постоянни бюджетни средства за отдела за стратегически комуникации на ЕСВД, при условие че се прави независима задълбочена оценка на миналите и настоящите му дейности; призовава да се преразгледа мандатът на отдела за стратегически комуникации на Европейската служба за външна дейност (ЕСВД), за да се включи в него външната намеса от страна на нови участници, като например Китай;

63. отново призовава за по-силна подкрепа на стратегията на ЕС за морска сигурност, тъй като свободата на корабоплаване е изправена пред все повече предизвикателства както в световен мащаб, така и в съседните държави; подчертава, че свободата на корабоплаване следва да бъде зачитана във всеки един момент; препоръчва, за да се постигне ефективно управление на общата морска информация, да се укрепи и подкрепи структурната координация между националните институции, организации и органи, по-специално като се разреши сближаването на двата основни граждански и военни компонента, на които се основава осведомеността за положението в морската област;

64. подчертава значението на мисиите и операциите по линия на ОПСО; подчертава съществуването на рамкови споразумения с трети държави с цел участието им в операции за управление на кризи на ЕС; посочва, че тези споразумения разкриват колективния подход, който е водещ при постигането на мир и сигурност;

65. обръща внимание на заплахите в средносрочен до дългосрочен план, които ще трябва да бъдат разгледани от ОВППС в бъдеще, включително рисковете за сигурността, свързани с авторитарните режими, недържавните субекти, изменението на климата, киберзаплахите, химичните, биологичните, радиологичните и ядрените (ХБРЯ) атаки, хибридните заплахи, включително по-широкото използване на изкуствения интелект, кампаниите за дезинформация, надпреварата в областта на космическото пространство и неговото милитаризиране и нововъзникващите технологии, тероризма и неконтролираните мигрантски потоци, наред с вече установените геополитически предизвикателства; подчертава необходимостта ЕС да постигне напредък относно идентифицирането и разпознаването на хибридни заплахи; призовава ЕС да повиши осведомеността за тези заплахи и да изгради обща способност за устойчивост; подчертава, че срещу такива заплахи може да се противодейства само чрез координирани действия и своевременни и подходящи инвестиции в европейски научни изследвания и иновации; приветства създаването от Парламента на специална комисия по изкуствен интелект в цифровата ера като форум за разглеждане на стратегически въпроси, свързани с изкуствения интелект; счита, че е важно да се осигури по-добра връзка между вътрешните и външните аспекти на политиките на ЕС, за да се гарантира, че политиките на ЕС работят за постигането на целите на ОВППС, включително енергийната политика на ЕС;

66. подчертава необходимостта от разработване на съгласувано измерение на ОВППС, тъй като изменението на климата все повече играе ролята на икономически, социален и политически дестабилизатор и мултипликатор на риска;

67. приветства основаващия се на разузнавателна информация анализ на заплахите, който понастоящем се извършва от върховния представител/заместник-председател като отправна точка за бъдещия стратегически компас, и призовава за дебат в Парламента относно резултатите от този анализ; приветства новия подход на Комисията за включване на стратегическите прогнози в изготвянето на политиките на ЕС, включително по въпроси, свързани с външната политика и сигурността;

o

o o

68. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на председателя на Европейския съвет, на Съвета, на Комисията, на върховния представителя на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност и заместник-председател на Комисията и на държавите членки.